

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w przedmiocie wniosku obrońcy skazanego **R.K.** o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Ryszarda Witkowskiego od udziału w sprawie o sygn. akt IV KO 102/24

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. *a contrario*

postanowił:

wniosek o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Ryszarda Witkowskiego jako niedopuszczalny - pozostawić bez rozpoznania

UZASADNIENIE

Wniosek obrońcy skazanego R.K. należało pozostawić bez rozpoznania wobec jego ustawowej niedopuszczalności.

Zgodnie z treścią art. 41 § 1 k.p.k. wyłączenie sędziego następuje „w sprawie”. W świetle dotychczasowego orzecznictwa Sądu Najwyższego jak słusznie zauważył Sąd Najwyższy w postanowieniu z 17 kwietnia 2024 r., sygn. III KO 85/23, powołując się w nim na wskazane tam orzecznictwo, pojęcie „sprawy”, o której mowa w art. 41 § 1 k.p.k., rozumiane jest szeroko i odnosi się zarówno do sprawy głównej, rozumianej jako orzekanie w głównym przedmiocie procesu, jak również postępowań incydentalnych, w tym takich, które mają miejsce w ramach sprawy głównej. Istotne jednak jest, aby sprawa taka była wniesiona do właściwego sądu, a zatem aby wszczęto – na skutek stosownego żądania uprawnionego

podmiotu – określone postępowanie zmierzające do jej rozpoznania. Biorąc pod uwagę powyższe rozważania w sprawie zarejestrowanej pod sygnaturą IV KO 102/24 nie ma złożonego wniosku o wznowienie postępowania. Skazany jedynie w oparciu o przepis art. 9 § 2 k.p.k. zasygnalizował istnienie ewentualnej bezwzględnej przyczyny odwoławczej. Istotą postępowania na obecnym jego etapie jest wyłącznie weryfikacja sygnalizacji zaistnienia uchybienia wynikającego z treści art. 439 § 1 k.p.k., przy czym nawet, gdyby przyjąć, że owa sygnalizacja doprowadzić miałaby w efekcie do wszczęcia postępowania w przedmiocie wznowienia postępowania to nie zmienia to faktu, że wznowienie postępowania zgodnie z treścią art. 542 § 3 k.p.k. może nastąpić jedynie z urzędu. Nie mamy do czynienia na obecnym etapie postępowania ze sprawą, która się toczy na skutek żądania uprawnionego podmiotu. Konsekwencją tego, w przypadku niestwierdzenia uchybienia określonego w art. 439 § 1 k.p.k., jest to, że sąd jedynie poinformuje stronę o tym fakcie i pouczy, że stronie nie przysługuje środek zaskarżenia (por. uzasadnienie uchwały sądu 7 sędziów z 24 maja 2005 r., sygn. I KZP 5/05). Stąd, skoro przedmiotem rozpoznania nie jest wniosek o wznowienie postępowania, a sąd z urzędu nie wszczął postępowania w oparciu o przepis art. 542 § 3 k.p.k., to wniosek o wyłączenie sędziego od rozpoznania pisma stanowiącego w istocie jedynie sygnalizację strony o zaistnieniu uchybienia określonego w art. 439 § 1 k.p.k. – jako co najmniej przedwczesny – należy uznać za niedopuszczalny.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

WB.

[ał]